

## **BESTUUR**

President : Toon Gasseling  
Oud President : Tom Jacobs  
1<sup>e</sup> Vice President : Martin Liefrink  
2<sup>e</sup> Vice President : Kees van Steenberg  
Secretaris : Marnix Jansen Venneboer  
Penningmeester : Jos Niesink  
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232  
(Postrekening van de bank: 824200)

## **SECRETARIAAT**

Marnix Jansen Venneboer : Lorentzlaan 20  
7002 HB Doetinchem  
Telefoon : 0314-334984  
Mobiel : 06-23847832  
E-mail : [doetinchem@lions.nl](mailto:doetinchem@lions.nl)  
Website : [www.lions.nl/doetinchem](http://www.lions.nl/doetinchem)  
Digitaal ledenboek : [www.lions.nl/lolas](http://www.lions.nl/lolas)

## **BIJENKOMSTEN**

Iedere maand : 1<sup>e</sup> woensdag 20.00 uur Vergadering  
3<sup>e</sup> woensdag 18.00 uur Taphap  
5<sup>e</sup> woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.  
Plaats : Gasterije De Heereboer  
Oude Doetinchemseweg 42  
7038 BJ Zeddam  
Telefoon : 0314 – 651940  
Fax : 0314 – 652488  
E-mail : [info@deheereboer.nl](mailto:info@deheereboer.nl)

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd** bij de secretaris **afmelden**

- Bij verhindering voor de taphap **altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij de secretaris **afmelden**  
Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

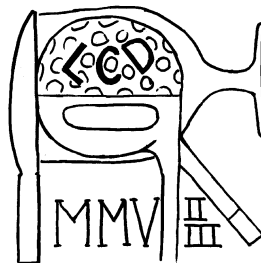
**WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?**

Pres(s)praat November 2007. ....	4
Verslag bijeenkomst 7 november 2007.....	5
De Puzzel.....	7
De Stad, Dat zijn wij. ....	8
Es ist so weit.....	12
Verjaardagen. ....	16
Verslag Papillon-middag 1 november jl. ....	16
Garissa, Kenya (1). ....	17
Ruud Wink. ....	25
De 10 minuten van Henk Drost ....	28
Commissies. ....	30
Agenda 2007-2008.....	31

**WIE IS WIE OOK ALWEER?**

Is een artikel ondertekend met **HB**  
dan is het geschreven door Henk Breuker

Staat er echter **MJV** onder een artikel  
dan is het van de hand van Marnix Jansen Venneboer

**PRES(S)PRAAT NOVEMBER 2007**

Beste Lions,

Hoe gaat het met Gerard Hehenkamp? Dat is bijna de standaard openingszin die ik hoor bij al mijn Lions contacten. Het houdt ons allen erg bezig. Bijzonder frustrerend is het feit dat je in dit soort situaties zo machteloos staat. Laten wij, zoals ook Rita zegt, hopen dat de wonderen de wereld nog niet uit zijn. En dat wij spoedig bij Gerard op bezoek kunnen gaan.

En dan nu, waarde Lions, een korte vooruitblik op de komende periode.

Op zaterdag 24 november kunnen wij alweer onze Lions wijn ophalen. Zoals ieder jaar bij Hans, waarvoor dank. Laat Hans en de wijn, niet in de kou staan en kom op tijd.

Aan de surpriseavond van 5 december wordt nog gewerkt, er was al wel een plan, maar misschien gaan wij toch wat anders doen. Die surprise past dan ook prima bij mijn motto voor dit jaar : K.W.W.

Nog drie weken en dan is het zover. De eerste Achterhoekse Christmas Fair in de Catharina kerk. Martin is druk bezig met het inroosteren van de Lions en andere vrijwilligers en de cultuurgroep is met de veiling bezig. Ruud gaat op bezoek bij LC Isala en zo zijn er nog vele Lions in de voorbereiding bezig. Chapeau!

Ik hoop dan ook dat het een groot succes gaat worden en dat wij hier samen met Fatima een mooi jaarlijks terugkerend evenement (en een fundraisings activiteit) van kunnen maken.

Op 19 december hebben wij nog een TapHap en dan zit het eerste half jaar er al weer op voor mij. Met de Kerst ga ik op vakantie, zodat ik weer fit aan het 2° half jaar kan beginnen.

Toon Gasseling

## VERSLAG BIJENKOMST 7 NOVEMBER 2007

De president kan zich verheugen in een buitengewone attendance deze avond. Maar liefst 34 Lions zijn op deze bijeenkomst aanwezig. Dat is een percentage van 85%. Geweldig! De gastspreker van vanavond is Herman Kaiser, eerste burger van de gemeente Doetinchem.

Toon memoreert de charternight die afgelopen zaterdag in De Heereboer heeft plaatsgevonden. Er waren meer dan 120 gasten bij deze bijzondere gelegenheid aanwezig, waaronder veel VIP's. Onze club was met 40 Lions en Papillons goed vertegenwoordigd. Vooral het officiële gedeelte was prima georganiseerd met een grote variëteit aan Nederlandse en Duitse sprekers.

Een hoogtepunt tijdens deze bijeenkomst was ongetwijfeld de uitreiking van de Melvin Jones Fellowship. Deze eer viel te beurt aan onze Jan Kruit vanwege zijn vele verdiensten ten behoeve van de Lions organisatie. (zie ook [www.lionsclub.nl](http://www.lionsclub.nl) onder de kop "nieuws")

Dit is de 3e Melvin Jones die één van onze leden toegekend heeft gekregen. Al eerder mochten Cor Simons en Dick de Bruin deze eervolle onderscheiding in ontvangst nemen.



Jan ontvangt de Melvin Jones uit handen van DG Kees van Wingerden

Hierna krijgt secretaris Marnix Jansen Venneboer het woord. Hij geeft eerst een korte toelichting over de gezondheidstoestand van Gerard Hehenkamp. Gerard verblijft nog steeds in het ziekenhuis en is helaas nog steeds niet goed aanspreekbaar. Hem een bezoekje brengen is op dit moment dan ook niet zinvol.

---

- De ingekomen stukken worden vervolgens toegelicht. Het gaat om
    - een brief van Stichting Eardrop;
    - een uitnodiging voor de districtsconventie op 19 november
    - en een splinternieuwe brochure van Texel Campings, het moderne recreatiebedrijf van Harry Mathijssen. Texel Campings is de nieuwe naam van Recreatie Stichting Texel.
  - Op 8 februari 2008 komt Ernst Plooy, voormalig DG, een bezoek aan onze club brengen.
  - De president bedankt de secretaris voor zijn toelichting en vraagt de vergadering akkoord te gaan met een tijdelijke lening van € 700 voor een Microkrediet project. Dit project zal uitgevoerd worden door leerlingen van het Metzo College met coaching door de projectgroep Onderwijs. Het is een pilot-project met een duidelijk educatief aspect. De vergadering stemt met het voorstel in.
  - Belangrijke data in het kader van de jumelage worden alvast door de president genoemd. Dat zijn:
    - 21 februari 2008: Benefiet concert;
    - 16 mei 2008: Jeugduitwisseling met Dorsten en
    - 17 mei 2008: Uitstapje georganiseerd door LC Dorsten. Tevens zal dan het 10-jarig jumelagejubileum worden gevierd.
    - Henk Drost merkt nog op dat er nog plaatsen beschikbaar zijn voor een door LC Dorsten georganiseerde reis naar Görlitz/Dresden in het voorjaar 2008. Nadere bijzonderheden volgen nog en belangstellenden kunnen zich bij Jan Kruit opgeven.
  - Het programma 2007/2008 is definitief rond. Zie de omschrijving achter in dit Bulletin.
  - Bart Jaap maakt de prijswinnaars van Dé Puzzel bekend. Dat zijn Tom Jacobs, Toon Gasseling en Hans de Vries. Omdat er 2 prijzen (wijn) te verdelen zijn, wordt er geloot. Toon en Tom vallen in de prijzen. Toon stelt zijn prijs beschikbaar aan Hans de Vries.
-

- De jarigen van de afgelopen maand én Jan Kruit -als Melvin Jones Fellow- worden enthousiast door de Lions toegezongen. De jarigen zijn: Toon van Oudheusden (75) Aart van Silfhout (70) en Bart Jaap Pull ter Gunne (61).
- Als dank voor dit vocale cadeautje worden de aanwezige Lions getrakteerd op een drankje.



Hiermee wordt het vergadergedeelte afgesloten en na de pauze krijgt burgemeester Kaiser het woord.

MJV

---

### DE PUZZEL

Heren, ditmaal een cryptogram, ontstaan in samenwerking met Henk Breuker De oplossing svp weer per mail naar [aj@pulltergunne.nl](mailto:aj@pulltergunne.nl) of een kaartje.

1. Hier staan alle lionsclubs voor.
2. Zwemt onder water, maar mist de eerste letter.
3. Zou je elke lieve vrouw willen geven, maar helaas je moet een (evt. de eerste) letter veranderen
4. Geschreven koppelsymbool.
5. Komt vooral veel voor in het zwarte circuit.

De president zal weer voor een versnapering zorgen.

Groet!

Bart-Jaap Pull ter Gunne

---

## DE STAD, DAT ZIJN WIJ

Verbinden en Vertrouwen - verslag van de presentatie door Herman Kaiser

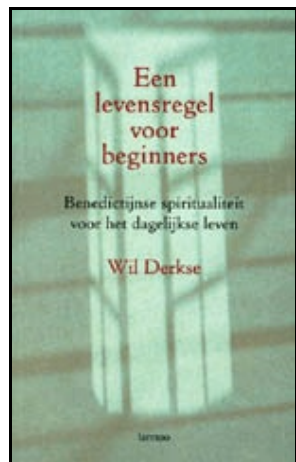
Op 7 november werd onze club vereerd met een bezoek en een presentatie door burgemeester Kaiser van Doetinchem. Een presentatie die indruk maakte.

De 52-jarige CDA'er Herman Kaiser is geboren in Heerlen en woont nu in Roermond. Hij was eerder burgemeester in Limburgse gemeenten, van 1986 tot 1992 in Margraten ("de jongste burgemeester van het land!") en van 1992 tot 2002 in Roermond. Daarna ging hij werken als adviseur voor Rijnconsult. "Ik wilde even wat anders. In mijn adviseursfunctie heb ik het openbaar bestuur op een andere manier kunnen belichten."

Toch was de overstap niet zonder risico. De markt was slecht. Die jaren waren lessen in nederigheid. Na 17 jaar burgemeester in zo'n bedrijf vergde een psychologische soeplasse. Het werken daar heeft hem dan ook gevormd. Het was hard werken. Maar op 1 januari 2006 was het genoeg. Na vier jaar heen en weer vliegen was hij er weer aan toe om een stabiele plek te vinden. "Minder reizen svp." Juist op dat moment stond in de krant dat Margreet Horselenberg weg ging als burgemeester van Doetinchem.

"Ik ben een keer in Doetinchem geweest en toen dacht ik: wauw, wat is dit een mooie gemeente om burgemeester te worden. De mensen gaan op een hele sociale manier met elkaar om, de schaal van Doetinchem en het landschap, dat alles sprak mij aan. Dus toen ik in de krant las dat Margreet Horselenberg naar Lelystad vertrok, kwam dat gevoel weer bij me boven. Het begon te tintelen."

Tien jaar geleden las Herman het boek "Een levensregel voor beginners. Benedictijnse spiritualiteit voor het dagelijks leven" van Wil Derkse. Het boek heeft bij Herman veel geopend.



Doorlezend in meer “monnikenboeken” kwam Herman in contact met het werk en denken van Anselm Grün, benedictijner monnik en econoom. Deze was ooit in Doetinchem geweest hetgeen opnieuw een duiding was die katholieken zo graag zien in het leven. Doetinchem moest en zou het worden.

Hij solliciteerde naar de functie, werd op 6 oktober 2006 geïnstalleerd als burgemeester van Doetinchem en tot op de dag van vandaag heeft hij nog geen spijt van die keus. Hij vindt vooral ook het ‘naoberschap’ in de Achterhoek belangrijk. “Verantwoordelijkheid dragen voor elkaar, samen vieren, samen lief en leed delen. Dat is in de Achterhoek speciaal. Daar moet je trots op zijn.”

Ook op het bestuurlijke vlak voelt hij zich het meest thuis in een cultuur van eerlijkheid en vertrouwen. “Als je zo’n sfeer hebt, kun je met elkaar grootse dingen doen. Als consultant waren die begrippen ook belangrijk: Verbinden en vertrouwen.”

### **Verbinden en vertrouwen**

In het besturen van de stad probeert Herman Kaiser een verbinding te krijgen tussen de bewoners en Doetinchem. “Doetinchem, dat bent u. De mensen moeten niet mij vertrouwen maar elkaar.”

Hij ziet dat voor de gemeente Doetinchem de volgende rollen te onderscheiden zijn:

- Ordenen en Reguleren
- Registreren en Orchestreren
- Inspireren en Stimuleren
- Toezicht houden en Handhaven

Als de politie bijvoorbeeld zegt dat ze andere prioriteiten heeft dan verkeerscontroles, dan is daar iets mis mee. De cultuur van: “in de Achterhoek doen we het vaak gezellig” zal absoluut gaan veranderen. We moeten Toezien en Handhaven

Zo zullen er meer dingen in de nabije toekomst gaan veranderen volgens Herman Kaiser. Doetinchem heeft een Donjon: de toren op het stadhuis. Die gevechtskoepel van het stadhuis gaat geslecht worden. Het bestuur gaat de stijl veranderen.

---





De hal van het Stadhuis daarentegen geeft een beeld van ruimte. Die ruimte hebben we nodig om te groeien. Met de juiste partners moet dat lukken. Niet alleen als de burgemeester maar ook als voorzitter van de regio Achterhoek. Het besturen van bovenaf is voorbij. Nieuwe vormen van besturen gaan we uitproberen in Doetinchem.

Met deze nieuwe burgemeester worden ook nieuwe accenten gelegd:

- van verbieden naar verbinden
- van controle naar vertrouwen
- Dialoog en resultaatgerichtheid
- Op zoek naar verbindende waarden

Vanaf de eerste dag dat Herman Kaiser in Doetinchem heeft hij zich de vraag gesteld: Wat is het Doetinchemse gevoel? Hij liet zich door alle raadsleden een dagdeel meenemen naar een plek die dat raadslid van belang vond voor het Doetinchems gevoel. Over die uitstapjes schreef Herman Kaiser een boekje: “Doetinchems Eerste Burger Burgert In”

En zo schroomt Herman Kaiser ook niet om ons de vraag te stellen: “Wat verbindt de Lions met Doetinchem?”

### **Managementstijlen**

Hierna houdt Herman een korte uiteenzetting over twee verschillende managementstijlen: Het Angelsaksische model en het Rijnlandse model

In het Angelsaksische Model is Het Systeem belangrijk. Controle en macht en geld verdienen. Het Rijnlandse Model is West-Europees. Het is sociaal en niet zozeer het geld staat centraal.

Het Rijnlandse model is een tijdlang uit de mode geweest omdat Nederland in de jaren '90 van de vorige eeuw heel erg aan schurkte tegen het Amerikaanse denken. Bedrijven onderscheiden zich dus ook in deze manier van denken. De hedegefunds zijn een duidelijk voorbeeld van de effecten van het Angelsaksische denken

Herman Kaiser probeert te besturen vanuit het Rijnlandse denken

Hij staat een lerende organisatie voor. Het leiderschap daarin is dienend. Iedereen moet op zijn niveau leiderschap tonen. In Doetinchem is dat de laatste laren vergeten. Leren vanuit feedback werd niet toegestaan. We moeten durven denken in termen van nieuwe kwaliteit. Dat vraagt een gezamenlijke logica. Het is zijn missie om van de omgeving een lerende omgeving te maken. Leiders moeten gevoel hebben voor de zaak. Goed Kijken! Hetgeen een pendant is van Goed Luisteren.

Het nieuwe denken in management is: Kijken, Luisteren en Intuïtie-gestuurd werken. Alles moet goed voelen.

Doetinchem als lerende organisatie wordt zodanig ingericht dat de Gemeente leert, de Bedrijven leren, dat wij allemaal samen leren. Dat komt niet zomaar uit de lucht vallen. Dat moet je oefenen.

Daarvoor zijn nodig: Een Cultuur van Vertrouwen, Transparantie, Lef, Betrouwbaar zijn, Feedback geven en krijgen en een Successpiraal creëren.

Het motto is nu dan ook: Aanpakken

Aan de slag met Schouwburg Amphion, het Masterplan de Schil, het Mobiliteitsplan, het Cultuurcluster, de Bedrijfsterreinen. Zo moet Doetinchem het dynamische centrum worden van de kwaliteitsregio Achterhoek.

En Herman herhaalt: "Wat kan de Gemeente Doetinchem doen voor de Lionsclub Doetinchem en wat kan de Lionsclub Doetinchem doen voor de Gemeente Doetinchem? Gebruik uw verbanden om het besturen niet alleen over te laten aan degenen die van oudsher besturen: de Mensen in het stadhuis."

Theo Soontiëns

---

**ES IST SO WEIT...**

“Meine Damen und Herren, es ist so weit..” waren de eerste als een bevrijding klinkende woorden van charternightpresidente Renate Lensing bij de opening van het officiële gedeelte van de charternight van onze vierde nakomeling LC Montferland/Emmerich.

De voorgeschiedenis is genoegzaam bekend. Op initiatief van Jan Kruit is de uitbreidingscommissie ruim drie jaar geleden aan de slag gegaan met de oprichting van de nieuwe club. Dat ging niet altijd zonder slag of stoot. Door het double mixed karakter van de nieuwe club was het niet altijd even eenvoudig om aan enthousiaste leden te komen en ook de banale strijd om de naamgeving heeft voor de nodige vertraging gezorgd.

En daarom was 3 november de afronding van een langdurig proces, waarbij de laatste maanden de nieuwe clubleden veel tijd hebben gestoken in de organisatie van hun geboortefeest. En dat was niet voor niets. Bijna 140 gasten kon Renate verwelkomen tijdens de charterceremonie, waaronder veel leden van het kabinet 110BZ, een 20-tal leden van LC Doetinchem, de burgemeesters van Montferland en Emmerich en vertegenwoordigers van een aantal Lionsclubs (waaronder een delegatie uit Dorsten) en Rotaryclubs uit Montferland en Emmerich.

Een chartering verloopt volgens een vaststaand protocol. Als eerste spreekt daarbij de president van de sponsorclub, onze eigen Toon Gasseling. Hij presenteerde zich als de trotse vader van wat hij zelf zag als het laatste kind, daarbij op milde toon de langer dan een olifantsdracht durende zwangerschap met complicaties schertsend omschrijvend. Zijn met veel verve en humor gebrachte toespraak zette ongetwijfeld de ontspannen sfeer neer die de rest van de bijeenkomst kenmerkte. Uiteraard ontbrak het traditionele geboortecadeau niet en met enige trots kon de jonge vader dan ook de nieuwe club de echte Lionsbel aanbieden.

Daarna was het woord aan gouverneur Cees van Wingerden. Voordat hij tot de eigenlijke chartering over ging had hij een geweldige verrassing in petto. Initiatiefnemer voor de nieuwe club Jan Kruit werd gehonoreerd met een Melvin Jones Award, een eer die slechts weinige Lions te beurt valt en derhalve met een luid applaus beloond werd.

---

Daarna ging de gouverneur wat op de filosofische toer door aan te haken bij een “toevallig” die middag in handen vallende uitgave van L'étranger van Albert Camus. Maar zo toevallig zal dat niet geweest zijn gelet op de wijze waarop hij inging op de thematiek van het boek. Het existencialistische karakter daarvan biedt een prima brug naar de verantwoordelijkheden die ook aan een lionsclub kunnen worden toegerekend en daarmee zijn gevend aan het bestaansrecht ervan. Camus appelleert vooral aan de liefde voor het concrete leven en aan het handelen van de mens onafhankelijk van utopische hoop en berusting. De geschiedenis en de wereld hebben geen zin, pas de mens die handelt, die zich voor de minder bedeeden inzet, geeft deze zin. “We serve”, maar dan in de versie van de jaren 50. ( Een filosofisch standpunt dat overigens minder in L'étranger (uit 1942) voorkomt maar veel meer in Le mythe de Sisyphe (uit 1938), maar dat lag waarschijnlijk niet op de boekenmarkt.)

Na zijn fraaie woorden kon de gouverneur overgaan tot het laten tekenen van het charter, een gebeurtenis die voor bijna alle aanwezigen een nieuw fenomeen was. Immers er zijn maar weinig Lions die zich chartermember van een club mogen noemen. Aansluitend kregen de nieuwe lions hun chartermemberpin opgespeld, merkwaardigerwijze door de vrouw van de gouverneur, die noch lion is, noch de leden van de nieuwe club eerder heeft ontmoet. Een betreurenswaardige gouvernementele faux pas, te meer omdat het protocol voorschrijft dat de president van de sponsorclub dit behoort te doen. (Handboek art 6.7: “ De president van de sponsorclub speldt elk chartermember de uit Oak Brook ontvangen grote speld op”). Toon had de keten van zijn presidentiële waardigheid er speciaal voor omgehouden...

Aansluitend volgt een rij sprekers die geopend werd door de burgemeester van Montferland, Ina Leppink, zelf een lion van de LC Venlo Bontamps. Na een inkijk in de gemeentelijke organisatie geeft zij aan graag in contact te willen blijven met de nieuwe club. Wellicht levert dat in de toekomst interessante projecten op. Een zelfde interesse toonde de burgervader van Emmerich, die daarnaast voor de leden van de keygroup een heuse Emmericher stropdas had meegenomen. Het aangrenzende Duitse district was vertegenwoordigd door de vice-gouverneur en vervolgens was het de beurt aan de regionale clubvertegenwoordigers, die allemaal, naast gelukwensen, ook de vaantjes van de eigen club aanboden.

---

Tot slot was het woord aan president Gerrit van Lent voor zijn Charter acceptance speech. (In het eerder genoemde handboek staat daarover: "Er wordt verwacht dat deze rede enige diepgang heeft.") En dat heeft hem best wel wat kopzorgen gekost. Ook langdurig googelen kon hem daarbij niet helpen (waar zou je trouwens naar zoeken? Speeches met diepgang of zoiets?) Maar hij wist zich hier aardig uit te redden door een taalkundig vernuftig verhaaltje te vertellen die eerst de Nederlandse aanwezigen en daarna de Duitse te laten nadenken over de diepere betekenis en invulling in de praktijk van We Serve.

Daarmee was het officiële gedeelte ten einde. Een geslaagde charteruitreiking in een vlot tempo met toepasselijke en niet te lange toespraken. Daarmee viel voor de nieuwe club ook een organisatorische druk weg, want er was vooraf toch enige zorg over De Stokerij in de Heereboer. Wij mogen daar dan wel eens een taphap of bijeenkomst hebben gehad, maar hoe raak je daar bijna 140 belangstellenden kwijt. Tot aller opluchting bleek dat geen enkel probleem en kon er dus opgelucht getoast worden op de nieuwe club, terwijl de felicitaties voor de nieuwe Lions over en weer gingen. (Over zorgen gesproken: in de voorbereiding heeft de club uitgebreid gesproken over het kledingvoorschrift. Uiteindelijk werd gekozen voor feestelijke kleding en heel bewust geen black tie. Van bobo-zijde hoorde ik daar wat verbazing over: het is immers gebruikelijk dat bt bij de charteruitreiking de norm is. LC Montferland/Emmerich is een club met veel jonge leden die nuchter in de maatschappij staan. En dus niks geen overbodige opsmuk. Zo kan misschien de soms elitaire lions uitstraling worden doorbroken. In ieder geval heb ik er aan bij kunnen dragen dat sommige functionarissen overdressed rondliepen.)

Op creatieve wijze had de boreling gezorgd voor een tafelschikking die geacht werd het voor de bezoekers zo plezierig mogelijk te maken. Ruim 100 deelnemers hadden zich aangemeld voor de feestavond. De deel was daarvoor groot genoeg en ook voor een dansvloer was voldoende ruimte. Een ruimte die goed benut werd want de muziek was voortreffelijk. De zevenmans formatie Jay Jay's Border Jazzmen speelde jazzy muziek van meer dan gemiddeld niveau, een genot om naar te luisteren en voor velen een lust om op te dansen. Reden voor een Papillon om daarnaar kijkend op te merken: "Je kunt wel zien wie van de golfers al voor het tweede jaar op

---

dansles zitten". Zoek de site van de band op internet op en je kunt de muziek nog eens horen.

Vereerd werd de uitbreidingscommissie met de lieven woorden van Tamara de Goey, die namens de club een grote en vooral zware plant aanbod met als achterliggend verzoek om nog wat in zicht te blijven, want misschien moet er in de groeifase hier en daar wat worden bijgesneden zo niet gesnoeid. ( Als baas boven baas overigens had PDG Bohla Balgobind een boom meegenomen voor de nieuwe club met een lengte van wel 6 meter. Die zou de volgende dag per vrachtauto worden opgezet om voorlopig in de tuin van Renate te planten. Volgend jaar krijgt iedereen daar een stekje van. Vraag blijft hoe het Bohla lukte om dit in zij auto van Lelystad naar De Heereboer te krijgen...)

En zou kwam even na elven een eind aan een erg geslaagde charternight. Tevreden gezichten alom bij de nieuwe clubleden en terecht. Een soms roerige periode is afgesloten en de blik kan nu geheel zelfstandig op de toekomst worden gericht, hoewel Jan Kruit en Henk Breuker als guiding lions nog wel een oogje in het clubzeil zullen houden. Want het eigenlijke clubleven moet nog beginnen. Dat zal bij deze geweldige mensen ongetwijfeld gaan lukken. En zij kijken daar ook naar uit. Daarom kunnen zij ook na deze chartering blijven zeggen: "Na endlich, es ist so weit".

**H****B**

## VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Toon van Oudheusden</i>	20 oktober	(75 jaar)
<i>Hans Bruyn</i>	27 oktober	(75 jaar)
<i>Bart Jaap Pull ter Gunne</i>	31 oktober	(61 jaar)

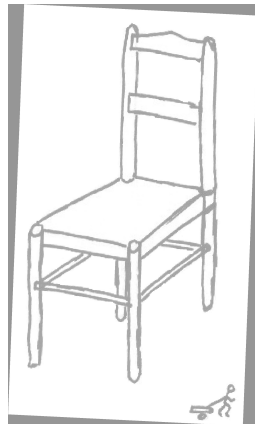
Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

<i>Koos Kuiper</i>	2 december	(55jaar)
<i>Martin Liefrink</i>	11 december	(62 jaar)
<i>Chris Geurink</i>	14 december	(54 jaar)

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.



Verlag Papillon-middag 1 november jl.

Wat hadden we mooi weer op donderdag 1 nov. jl. en wat hebben we genoten. We begonnen bij Mirjam Toepoel in de Dorpstraat in Laag-Keppel met een uitgebreide "Thee". Vrolijk gedekte tafel, verschillende heerlijke lekkernijen, door Mirjam gebakken. Uit de kunst.

Daarna wandelen naar de bio-boerderij "De Pasop" in Hummelo.

Een enthousiast boerengezin ontving ons. Eerst een rondleiding over het boerenerf door boer Peter Vels. We hebben uitgebreid stil gestaan bij het melken. (bio-melk). Ook hebben we de koeien goed bestudeerd want Peter vertelde dat ze een bijzonder eigen ras fokten. Wat een intensieve bedrijfsvoering is zoiets. Deze boeren mogen geen kunstmest gebruiken, maar wel de gecomposteerde mest van hun koeien.

Na de uitgebreide rondgang werd er in de gezellige keuken zelfgemaakte pudding genuttigd, ook bio-kaas werd er volop geproefd. Heerlijk. Ze hebben een soort winkeltje waar je allerlei smaken bio-kaas en zelfs bio-varkensvlees kunt kopen.

Ondertussen was het donker geworden en moesten de Papillons met auto's teruggebracht worden naar de parkeerplaats bij de "Gouden Leeuw".

Janny Thijssen.

## **GARISSA, KENYA (1)**

In de zomer van 2007 is Jan van Iersel door Rotarydoctors uitgezonden naar Garissa in Kenya. Daar heeft hij gedurende 6 weken werk verricht als chirurg. Al vele jaren wordt het ziekenhuis ondersteund met mankracht vanuit Zweden en Nederland. Nu was Jan daar samen met Loek Peeters (ex gynaecoloog) en Hannie Friesen (kinderarts) uit Doetinchem. Hij heeft een reisverslag gemaakt dat in vier gedeeltes in de komende Lionsbulletins wordt afgedrukt.

23 augustus 2007

Vandaag aangekomen in Garissa vanuit Nairobi. Een rit van acht uur over een voortreffelijke weg. Nadat we een tweetal weken over erbarmelijke modderpaden door elkaar waren geschud was dit een heel comfortabele reis. In het verleden moesten de Rotary doctors met name vanwege veiligheidsmaatregelen per vliegtuig vervoerd worden. Nu is de omgeving veilig te noemen: geen gewapende overvallen meer. Mogelijk hebben de boeven al genoeg opgehaald of ze zitten achter slot en grendel. En dat is in dit land zeker niet zo prettig. Overigens zagen we ze ook wel onderweg tijdens de safari in groepsverband in een grijs trainingspak, met een bewaker erbij, op het land werken. Hebben we een goede suggestie voor Hirsch Ballin?

Met Loek Peters had ik nogal wat bij te praten. We kwamen dan ook toch nog vlug aan in het Doctors House in Garissa. Het laatste stukje weg had ik al gezien op het filmpje van Gemma. We werden hartelijk ontvangen in het huis door de plaatselijke staf en konden direct kennis maken. Met Humphrey die later voortreffelijk bleek te koken; met Abu, de nachtwacht, die 's nachts de stenen voor mijn raam liet knerpen. Vanuit Nederland waren er al 6 weken de co-assistenten Karina en Rachel. Wij hadden ze al eerder ontmoet ten huize van de bijeenkomst bij Arno en Anneke Berkhoudt. Ze zullen ons gedurende de komende weken geweldig goed wegwijs maken in de brei aan gegevens en gebeurtenissen. Roos, met haar zoontje Peter, is een enkele dag naar Nairobi. Met Peter zou iets aan de hand zijn waarvoor zij het ziekenhuis in Nairobi bezoekt en met name een bekende kinderarts van haar. Later blijkt Peter m. i. een bijzonder onrustig kind dat s ochtends al wakker is voor de wekker.

Omdat het pas 4 uur was en nog licht tot 6 uur konden we nog het Hospital bezoeken.

---



De eerste kennismaking was gelijk een shock. Al die wapperende, wandelende jurken in en rond het ziekenhuis. Op de ziekenzaal liep gewoon een poes rond en niemand verbaasde zich daarover. We spraken snel een zaalvisite af voor de volgende ochtend en konden weer naar het Doctors house voor het avondeten. De koffer was uitgepakt en de klamboe opgehangen. Zodat na het eten de slaap al snel toesloeg. Loek had afgelopen nacht gevlogen en ik was al om 5 uur uit de veren.

Op 24 aug. stonden we, zoals later steeds, op om 7 uur. En vertrokken na het ontbijt naar het werk met de Rotary doctorsbank auto. De co-assistenten zaten achterin en konden de achterdeur met een touw wel dichthouden. De deur was immers al eerder ontwricht en paste niet goed meer in het slot. Het verkeer houdt in deze vroegere Engelse kolonie links aan en we rijden daarom ook erg voorzichtig. We moeten ook wel omdat het wegdek vol kuilen zit. De rit duurt ongeveer 10 minuten.

We gaan naar de ochtendmeeting en maken kennis met eenieder. Net zoals in Nederland is het niet mogelijk om de mensen goed te plaatsen. Maar hier is er nog een extra, bekende moeilijkheidsfactor. Een notitieblokje is van groot belang. Ook later voor het maken van aantekeningen. De assistenten brengen wat afgelopen 24 uur aan de orde is geweest.

Een vijftiental mensen communiceert met elkaar. Of alles goed overkomt is de vraag. De spreektoon is enigszins fluisterend. En het Engels zal met zijn toonval hier ook wel wennen. Ook als ik heel goed mijn best doe komt zeker niet alles goed over. Na het rapport gaan we visite maken. En komen dus op de zaal waar rond en in het bed van de patiënt verscheidene familieleden zitten. Wie is nu de patiënt? Dat is niet altijd even duidelijk. Als je even blijft talmen kan dat wel helpen. Tijdens de visite spreek je met de assistent. En nauwelijks spreek je de vrouwelijke verpleegkundige aan. Als het een mannelijke verpleegkundige is meet hij zich gemakkelijk de status van dokter aan. Dat kan. Een andere keer zal ik een lijstje maken van opgenomen patiënten met hun aandoeningen

Na de visite gaan we naar de OK. Nou ja, een ruimte die daarvoor gebruikt moet worden.. Ik zal zeker nog foto's maken om de armoede en achterstalligheid te illustreren. Nu kijk ik even bij een assistent die een voetoperatie doet. Het betreft een "Maduro foot".

---

De ochtend is al weer voorbij en we gaan naar het huis voor de lunch. Steeds aangevuld met een uitvoerige fruitsalade. Na de lunch zal ik een assistent helpen bij zijn eerste liesbreukoperatie. De jonge Khalil is een geboren Keniaan. Hij kreeg een beurs om in Sudan te studeren. Hij voert de operatie uit en het gaat heel goed. Een typische laterale breuk bij een zeker niet te dikke jongeman. Op het eind van de operatie moet ik met spoed kijken naar een man op de eerste hulp die daar met een sabelverwonding op de rug over een afstand van meer dan 100 km werd binnengebracht. Zoals we in Nijmegen al zeiden dat als de spoedpatiënt uit Den Bosch levend over de brug bij Grave kwam de overlevingskansen nog aanzienlijk waren, zou ook deze patiënt een goede kans moeten maken. De verwonding had niet geleid tot een stoornis van de ademhaling. De borstkas bewoog beiderzijds goed en de bloeddruk was inderdaad laag geworden. Nou ja, dan bloedt het ook niet zo hard. Gauw twee infusen ingebracht die wel lopen en patiënt kan dan naar de OK om een sabelverwonding die schuin over zijn rug loopt en doorgaat tot op de ribben te verzorgen. Na nettoyage kan de wond in twee lagen worden gesloten.

Patiënt komt goed op bloeddruk en kan later naar de afdeling. Ruimschoots omringd door zijn gejurkte familie.

De zaterdag gebruiken we om nu eens rustig visite te maken bij de patiënten op de afdeling. De assistent Khalil heeft de zaken goed voor elkaar. We gaan na de visite naar het huis van Mama Hani. Ik had er vaker van gehoord. Maar dit had ik me toch niet precies voorgesteld.

Mama Hani is buitengewoon aardig en begaan met de haar toegewezen weeskinderen. De kinderen verblijven vele jaren in het huis. Ook nog gedurende de schoolgaande leeftijd. Ik sprak wat langer met een drietal jongens van pl/min 17 jaar. Zij hadden al plannen om wat verder te gaan studeren. Bedrijfskunde of ingenieur. Even later zag ik ze weer in het stoffige zand liggen. Ik denk dat niet alleen verzorging alhier nodig is. De begeleiding van de kinderen zal zeker nog beter kunnen. Te denken valt aan activiteitenbegeleiding, lezen e. d. Ook de overheid ondersteunt dit type instellingen. Nu zal een eetzaal vlakbij worden gebouwd. Een zaal die ook dienst zal doen voor een nabijgelegen school. Enkele foto's zal ik opnemen. Het bijzondere van dit huis is dat ook gehandicapte kinderen een liefdevolle plaats krijgen. Altijd nog beter hier, dan slechter elders.

---

We bezochten de markt. Om inkopen te doen voor de avond en ook voor het weekend. Op de markt is alleen maar armzaligheid te koop. En dat is voor ons genoeg. Hoe snel je hier bekend bent blijkt wel als vanuit een kraam naar me geroepen wordt: "hallo, dokter Jan"! De benodigde ananas, wortelen en avocado zijn voor enkele shillingen te koop. In het weekend is de kok niet aanwezig en we eten dan in het Nomad hotel. Een plaats waar ook de medewerkers voor Development en de UN komen aansterken. Je kunt er een eenvoudige maaltijd gebruiken voor 300 Shilling (3 euro). De drankjes bevatten geen alcohol. We zitten buiten, maar de temperatuur bereikt hier niet de tropische hoogte. Met een frisse avondwind is een dunne trui welkom. In de late avond kwam een spoedcall betreffende een patiënt met heftige acute buikklachten en al langere tijd last van zijn maag. Op de buikoverzichtsfoto waren met veel lucht gevulde darmlissen te zien en mogelijk ook vrij lucht onder het diafragma. Onder de diagnose maagperforatie hebben we patiënt geopereerd en een perforatie vastgesteld direct na de pylorus. De buik was geweldig bezoedeld met een tweetal liters troebel vocht. We hebben de buik gereinigd en de opening in de maag gesloten, waarbij gebruik is gemaakt van een slip van het omentum majus.

De volgende nacht is er een gynaecologisch spoedgeval waar Loek en ik heengaan. Door de pikdonkere straten kunnen we, ondanks de volle maan, nog nauwelijks twee wandelende jurken ontwijken. Op de afd Gy moet een probleem opgelost worden. Een probleem dat inmiddels onder spinaalanesthesie op de OK is gearriveerd. Een stillborn kind dat na de geboorte van het hoofd niet verder wil. Met een dwarse bedligging kan Loek met een fraaie tour de maître het probleem in een keer oplossen. Zijn kleding zal terstond aan Humphrey worden aangeboden.

Op Zondag brengen we met zijn vieren en bezoek aan Womankind. Een kamp waar Somalische weeskinderen verblijven. Zoals in de naam opgesloten zijn het allen meisjes. Die niet aan de Somalische gewoonte willen meedoen om besnijdenis te laten uitvoeren. Hetgeen weer andere problemen met zich mee kan brengen o. a. wanneer het partnerkeuze betreft. Ik denk dat nu het werk van Hirsi Ali ter lezing kan worden aanbevolen. Womankind is een organisatie die ondersteund wordt door o. a. een Soroptimistengroep uit Doetinchem (Nederland).

---

Maandag 27 augustus beginnen we de week met het gebruikelijke ochtendrapport. Een vijftiental assistenten (medical officers en Interns) en andere officials voeren het woord over wat afgelopen tweedagen heeft plaats gevonden. Men is niet gewend met luider stem voor te dragen. De ventilator staat nogal hard en ook het verkeerslawaaï en de gesprekken buiten laten genoeg ruimte om op grond van korte te horen gespreksfragmenten een leidraad uit te leggen. Door Karina en Rachel laat ik me vertellen dat na enige tijd het gesprek beter te volgen zal zijn.

De ochtend visite is uitgebreid omdat ook de patiënten met geringere aandoeningen nog uitvoerig bezocht worden. De patiënt met de maagperforatie heeft al een enkele bewakingslijn uitgetrokken. Gaat hij het halen? Een zorgvuldige intensieve zorg en behandeling op de zgn verpleegafdeling is hier niet aan de orde. Veelal moet medicatie die is voorgeschreven door de familie in de stadsapotheek worden opgehaald en voldaan. Maar dat gebeurt niet zonder meer. Geen familie of geen pecunia. Overigens worden vele antibiotica ruimschoots, op een indicatie die in Nederland niet bestaat, voorgeschreven

Na de visite gaan we naar de OK waar ik samen met Loek de eerste prostaatoperatie alhier zal verrichten. De hele procedure had ik aan de hand van het protocol van de afdeling Urologie Doetinchem herhaaldelijk doorgelezen. En ik had Opondo gevraagd met zijn vele ervaring bij te lichten. De operatie verliep vlot en ook het laatste lobje kon met rectale ondersteuning en met de tong tussen de tanden geheel uit zijn bedding worden verwijderd.

Het programma is de hele dag vol en tussen de middag is nog even tijd voor een lunch met gebakken ei. Gemaakt door Roos die weer terug is uit Garissa met haar zoon.

S Avonds een Hollandse avond met een biertje (Tusker), wortelenstamp met geitenbrei en koffie na.

's Nachts slaan de muggen wel toe, maar gelukkig werkt de klamboe goed. Zou er toch een gaatje in zitten? Want het geluid komt nu toch wel heel dichtbij. Het hoofd onder het laken zal ook wel helpen, zoals ik gezien heb bij de Somaliërs op zaal. Morgen zal ik eens wat date opsmeren. Vannacht sliep ik goed door en heb de Imam in zijn minaret niet horen roepen.

---

Op dinsdag 28 zijn we met zijn vieren weer vroeg uit de schapenwollen veren. We gaan nu met twee auto's naar de kliniek, hetgeen het transport rond lunchtijd wat efficiënter moet maken. We hoeven dan niet op elkaar te wachten.

Het OK programma wordt ook vandaag gekenmerkt door de gang van zaken waarbij de operaties niet doorgaan. Al ruim voor 16 uur hebben de patiënten die nog op de lat staan plots te hoge bloeddruk, het bloed is niet goed of ze zijn niet meer nuchter voor ok. Mensen die dan uren hebben zitten wachten kunnen gewoon hun biezen pakken. Misschien morgen dan? Mopperen helpt hier niet. Ik heb wel eens bij een patiënt nadien de bloeddruk zelf opgemeten en deze was geheel binnen de perken.

Vanmiddag een meeting met de directie over de kwaliteit van functioneren op de ok. De bedoeling is verbetering te verkrijgen in de veiligheid en efficiëntie. Naar aanleiding van een aantal gebeurtenissen is deze vergadering georganiseerd. Een open houding kenmerkt de vergadering, waarbij eenieder aan het woord kan komen. De veiligheid van apparatuur en organisatie laat op verscheidene punten te wensen over. Het anesthesie apparaat is vaak kapot en er is maar een assistent. Die de laatste tijd almaar dienst heeft. Zijn andere vier kompanen zijn er niet. Ze staan wel op de loonlijst., wordt aan mij verteld door de ENT specialist. De logistiek voor de OK is ook heel bijzonder. De patiënten worden door de familie naar de OK gebracht en wachten dan in de voorbereiding tot ze aan de beurt zijn. Hier wachten ook de patiënten voor dagopname. Vergezeld door vele relatives die alle op de eerste plaats willen dringen.

De nacht van 28 op 29 wordt gekenmerkt door een overloop van het waterreservoir die voortdurend in werking was, waarbij het water op de stenen vloer voor mijn slaapkamer kletterde. Een hersenspoeling die de nachtrust en het humeur niet te goede komen. Een met gesprek met Roos en Humphrey doet het probleem de volgende dag weer smelten. Het waterreservoir zal niet meer s nachts gevuld worden.

Op woensdag 29 heb ik een operatie te doen bij een kind van 4 jaar met een grote "navelbreuk". Een uitstulping zo groot als een buidel. Het was nog een behoorlijk grote breukpoort die toch wel op de gebruikelijke wijze volgens Mayo gesloten kon worden.

Nadien het spreekuur op de OPD (outpatient department)

---

De patiënten komen hier al met zijn alle zo vroeg mogelijk en moeten dan proberen een nummer te krijgen aan het loket, wanneer dat geopend wordt. Dan ontstaat een geweldig gedrang en geroep naar het loket toe en ieder probeert no 1 te krijgen. De patiënten worden dan op nummervolgorde gezien, en telkens als de deur open gaat om de een uit te laten komt de volgende al binnen en probeert de ander voor te kruipen. Met heel verscheiden problematiek komen de patiënten aan : liesbreuk, anale fistel, tuberculose borstbeen, mamma's, platvoeten van formaat, voorwereldlijk groot struma, waterzakbreuk, infertiliteit en te lage schildklierfunctie. een heel hectisch spreekuur waarbij een tolk zit. De meeste patiënten komen hier uit de Somalische regio en spreken hun eigen stamtaal die wat Arabisch klinkt. Voor de meeste patiënten kan direct een afspraak gemaakt worden voor behandeling of nadere diagnostiek.. Ze komen dan later niet altijd opdagen aangezien ze geen geld hebben. Of soms weten ze ook niet hoe ze op de OK moeten komen Ik zal de prijslijst die op de OK hangt trachten te fotograferen..

Vanmiddag nog een grote zakbreuk geopereerd en nadien met de MO dokter Siwo een bezoek gebracht aan twee patiënten op de pediatrics met brandwonden.

Het ene kind had brandwonden aan de voeten. Opgelopen door in de asresten te stappen van een vuurtje wat hier vaak op straat of waar dan ook gestookt wordt. Dan de schrik en de val waarbij ook diepe brandwonden op de knie ontstaan Oppervlak 18 procent een heet-water-verbranding opgelopen en de rug zit vol blaren, deels geïnfecteerd. Oppervlak verbrand 22 procent. De behandeling vindt hier plaats volgens de open methode. Ik denk niet dat ik hier in korte tijd veel verandering kan aanbrengen. Met name de zorg voor brandwonden is zo geregeld dat ieder het beste er van maakt. De open methode houdt in dat de patiënt onder de klamboe wordt gelegd. Ik zal enige malen op de OK wondtoilet verzorgen.

We eten vanavond frites, vis, gefrituurd, en worteltjes, kool en skumawiki, een mengsel van groen dat gekookt is. Er zit ook spinazie in. Letterlijk vertaald betekent het: duw me door de week!

En vandaag, woensdag, zal ik de behandeling afspreken. Met de MO, dr Siwo ga ik naar de kinderafdeling en op de zaal waar het kind ligt, wordt het kind

---

omgeven door een zestal mij aangelurende vrouwen. Het voorstel wordt weggejammerd! Geen schijn van kans.

Dan maar flammazine er op zonder de wonden te reinigen. De zalf is nu niet voorhanden in de kliniek. Elke week verschijnt een lijst op de afdelingen van farmaceutica die wel op voorraad zijn. In de dagelijkse praktijk blijken de genoemde medicijnen dan toch vaak niet voorradig. Zijn ze al uitgedeeld? Of is er een foutje gemaakt?

Bij de visite op vrijdag 31 liggen de kinderen er overigens best goed bij. De open wonden vertonen op verscheidene plaatsen veel granulatieweefsel (wild vlees)hetgeen een goede barrière tegen infecties vormt. Maar met name ook veel littekenweefsel zal doen ontstaan hetgeen met belangrijke contractuurvorming gepaard gaat. Na Volendam weet heel Nederland dat. De brandwonden aan de voeten zullen met name door deze ouderwetse behandeling genoemde nadelen zeker opleveren. We zullen de kinderen nauwgezet volgen en zo mogelijk de behandeling bijstellen.

Bij de visite wees Siwo mij erop dat een kind littekenplekken had aan zijn knie. En een ander kind had een drietal littekens boven de huid van zijn hart. Hier had mogelijk vroeger een mankement gezeten of was dat verondersteld. En dan wordt in de oorspronkelijke woonomgeving gepoogd de veronderstelde afwijking plaatselijk weg te branden. Bij het kind met knieklachten en een mogelijk rheuma had dat in ieder geval niet gebaat.

Op donderdagavond brachten we een bezoek aan Gunther Bousery (tel 0733813898). Hij werkt voor Danida, een Deense organisatie, die ontwikkelingswerk ondersteunt. Hij is een Belgisch arts die nu veeleer op management niveau bezig is en met name als Health Project Manager de bouw begeleidt van gezondheidscentra. Dat zijn in onze ogen alleen maar gebouwen. Maar bij trekkende volkeren kan het ook een verplaatsbaar kampement (tenten)betreffen, dat met de bevolking mee verplaatst worden In het Somalische gebied is hij op dit moment met een dergelijk project bezig.. De Somaliërs zijn een superarme bevolking. Maar ook hier komen rijken voor. Gunter vertelt dat half Garissa van hem is. Ook het fraaie huis waar hij met zijn Keniaanse vrouw en dochtertje inwoont, huurt hij van deze persoon. (wordt vervolgd)

Jan van Iersel

---

## RUUD WINK

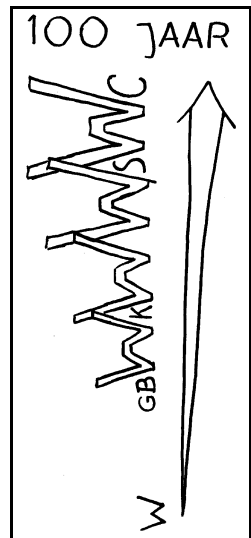
ondernemer met het hart op de goede plaats.



Volgend jaar, om precies te zijn op 8 oktober 2008, bestaat de Wink Groep 100 jaar. Met zichtbare trots en groot enthousiasme vertelt Ruud over 3 generaties ondernemers. Twinkelende ogen verraden plezier in het leven en de durf om dingen te doen. Nadenken, plannen maken, risico's inschatten, advies inwinnen bij vertrouwde mensen met

verstand van zaken, en dan "dran". Niet altijd van een leien dakje. Wel succesvol. Ondernemer in hart en nieren.

In 1908 startte grootvader Wink op de Grutstraat 12 te Doetinchem de eerste stoomdrukkerij. Met door stoom aangedreven walsen werden raambiljetten voor de Geldersche Tramwegen, brochures, brief- en rekeningpapier gedrukt. Het bedrijf werd vanaf 1942 voortgezet door Ruuds vader, een creatieve geest, ontwerper en begenadigd spreker. Werkte hard voor de zaak, maar, in die tijd niet ongebruikelijk, leefde nogal ongezond: 3 pakjes North State per dag en een goede borrel op zijn tijd compenseerden zijn inzet. Bekend als potlood Wink, vanwege zijn magere gestalte en zijn nering, toog hij door Doetinchem en omstreken om zijn handel aan de man te brengen. Ruud's moeder, een Pannekoek, was het bakken in de winkel. Tussendoor voedde zij de kinderen op: Tine en Henk uit een eerder huwelijk van vader, en Mary, Jur en Ruud, trots resultaat van hun beider liefde.





Tante Jet Zadelhof uit de Grutstraat vulde aan met opvoeden en Gelderse rookworst als pa en ma Wink druk waren met de zaak.

Toen Ruud 18 was overleed Pa plotseling. Moeder vroeg Ruud om samen met Jur, twee jaar ouder en al in de zaak, het bedrijf voort te zetten. Ruud ontdekte na de Ds. van Dijkschool, Algemene Technische School, Mulo en Detailhandelsvakschool, dat zijn passie uitging naar het ondernemen. Een turbulente tijd volgde.

Financiële afwikkeling met de familie – er was niets geregeld -, boekhandels- en middenstandsdiploma gehaald, invoering BTW. In 1972 was dat grotendeels achter de rug en konden Jur met de grafische kant en Ruud met de kantoorboekhandel hun bedrijf verder uitbouwen tot een waar imperium. Op het hoogtepunt in het bezit van 12 filialen. Alles was bij Wink te koop: van waterpistool tot Seiko rekenmachines van 12000 gulden. Van tabellarische kasboek tot leesboek in Winks boekhandel. Onmisbaar in die tijd (en tot heden toe) was de onvoorwaardelijke steun van hun beider echtgenotes: Tonnie van Jur in de administratie en Dinie van Ruud met de studieboeken.

Want inmiddels was Dinie in 1968 in Ruuds leven gekomen.



Uithelpend in de Flamingobar in de Grutstraat raakte hij tot over zijn oren verliefd op die knappe verpleegster. Met zijn vieren, twee broers en hun vrouwen, werd jaarlijks de omzet verdubbeld. Samen met 30 tot 40 man personeel en met de hulp van Henk, Ruuds verstandelijk gehandicapte halfbroer. Die, en dat mag uniek genoemd worden, al 60 jaar in de zaak werkt, een belofte ook op Pa's sterfbed. Maar controle en overzicht raakten zoek. Bezinning op de kerntaken volgde. Waardevolle adviezen van o.a. Herman de Lange, Wim Frommé en Harm Kloosterboer, ook door de wol geveerde ondernemers, hielpen mee in de besluitvorming. De panden in de Grutstraat werden

---

successievelijk verkocht. Als laatste dan op 17 januari 1999 het geboorte huis Grutstraat 12.

Een nieuw pand was intussen aan de Edisonstraat verzezen. Opening in 1997. Toeval dat de tongstrelende Haut-Medoc die Ruud ontkurkt ook van dat jaar is? Na enkele jaren van spanning en soms slapeloze nachten bleek zo ongeveer in 2001 dat Ruud en Jur de juiste weg waren ingeslagen. Er staat nu een trots bedrijf: Wink. Met vier synergistische takken: Kantoorvakhandel Wink B.V., Grafisch Bedrijf Wink B.V., Wink Studieboeken B.V. en Wink Creatief. B.V.



Tussen de zakelijke beslommeringen door was er nog tijd voor twee lieve dochters, Roos en Annemarie. Dat Ruud veel tijd in de zaak moest steken en daardoor vaak op pad beseftte hij toen Annemarie in Utrecht ging studeren en Ruud tezelfdertijd zelf iets meer vrij kon nemen. “Pap, nou kom jij thuis en ga ik weg.” Maar vermeende achterstand wordt volop ingehaald. Reizen met de kinderen,

steun zijn voor de kinderen en trotse opa en oma van de tweeling van Roos.

De intentie om samen dingen te doen, te volbrengen is misschien wel de leidraad in Ruud's leven. En trouw aan de mensen die hij lief heeft. Zijn gezin, de unieke meer dan 40 jarige samenwerking met zijn broer, zijn inzet binnen het Lionsgebeuren, nu weer als een van de drijvende krachten bij de Metzoregatta en de Christmasfair, zijn sociale betrokkenheid bij Doetinchem 70, de Stadsfeesten en heel actueel het Borghuis. Zijn inzet voor de Motorclub, geboren uit Route 66 door Amerika, waarover hij smakelijk kan vertellen. Over avonturen met Chris, Kees en trouwe vriend Gerard, die het nu zo moeilijk heeft. Het is niet zomaar dat velen graag reizen maken met Ruud en Dinie, altijd stimulerend, optimistisch en enthousiast. Dran, op onze onvolprezen golfreisjes stimulators, organisatoren. Recht voor zijn raap: staon en slaon, karakteristiek. Een ondernemer met het hart op de goede plaats.

Henk Drost

## DE 10 MINUTEN VAN HENK DROST

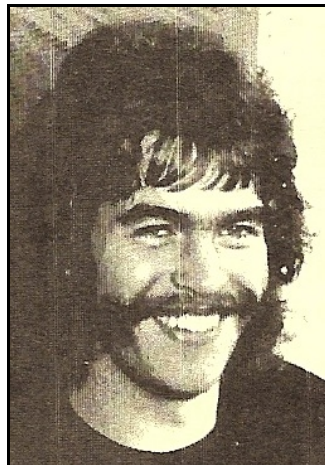
Ongeveer 2 jaar geleden bezocht Henk, samen met zijn gezin en andere uit Venlo afkomstige familieleden de voetbalwedstrijd VVV-De Graafschap. Een dubbel gevoel overviel hem daarbij want geboren in Venlo heeft hij al 20 jaar zijn woonstee in Doetinchem. Na de Doetinchemse winst wist hij het zeker: ik ben nu bovenal Doetinchemmer. Het geeft hem de rust om op zijn leven terug te kijken en daarbij een onderscheid te maken tussen drie belangrijke perioden.

De eerste periode heeft 18 jaar geduurd. In februari 1953 geboren in Venlo, het jaar van de watersnoodramp. Een periode waarin het weer niet onaangenaam was en vader Drost kon dan ook in colbert naar de burgerlijke stand kon gaan, beschenen door een heerlijk zonnetje in een temperatuur van 16°. Ook toen al klimaatverandering volgens Henk.

(Niet dat zijn vader dat allemaal bijhield, maar vandaag de dag Google je dit soort info bij elkaar.) In een beschermd katholiek gezin opgegroeid was hij voorbestemd om zijn schooljaren in uitsluitend mannelijk gezelschap door te brengen. “Daardoor kijk je toch anders tegen vrouwen aan”, zegt Henk zonder daar verder op in te gaan. Katholiek-zijn was de norm in het Venlos; je wist niet beter. Hij ging van afwijkende geloven pas iets merken toen een import protestantse jongen niet naar zijn school mocht.

De tweede periode in zijn leven noemt hij “De rest van Nederland”. Een studiekeuze was niet een, twee, drie gemaakt. Zijn uitgangspunt was dat de moeilijkste studie ook de beste was: wis- en natuurkunde lag voor de hand. Maar mede onder invloed van de woelige late 60-jaren met zijn studentenoproer koos Henk, getooid met de in die tijd gangbare lange aardos, toch voor medicijnen in Nijmegen.

Na zijn studie vervult hij zijn dienstplicht in Utrecht waar hij werd ingezet in het militair ziekenhuis, waar hij natuurlijk wel ervaring op kon doen maar aan de verdediging van het land geen substantiële bijdrage hoefde te leveren.



Na afloop drong de vraag zich op hoe nu verder. Specialiseren kwam in zicht en uiteindelijk leek het de richting internist op te gaan. Hij komt in Eindhoven terecht en trouwt intussen met Netty. In een referaat dat hij diende te houden tijdens zijn opleiding gaat hij in op medicijnen om stolsels op te lossen. Een toevallig aanwezige cardioloog vraagt hem dat nader uit te werken en op 5 december 1981 beleeft Henk een succes door onder moeilijke omstandigheden mede door het door hem ontwikkelde behandelprotocol een binnengebrachte vrouw met een hartinfarct tot ieders verrassing weer gauw zo ver te brengen dat haar eerste vraag die naar een kop koffie was. Ook een latere presentatie verloopt succesvol en een onder de indruk geraakte voorzitter van de Raad van Toezicht (wiens zoon mede door Henk's methode ook opgelapt was) die daarbij aanwezig was zorgde later voor de nodige financiën voor apparatuur voor de afdeling. Niet lang daarna werd Henk gevraagd een vrijgekomen plaats in te nemen in Leiden waarop hij besluit te solliciteren. Tijdens dat gesprek wordt gevraagd naar zijn publicaties (begrijpelijk), maar ook naar het merk auto dat hij rijdt (toen ook al Volvo) en of hij aan demonstraties had deelgenomen. Het geven van de correcte (dus gewilde) antwoorden leverde hem de gewenste opleidingsplaats op.

De derde periode begint wanneer Henk in 1985 zijn opleiding tot cardioloog afsluit. Hoewel hij nog in Leiden kon blijven, kiest hij toch voor de periferie en komt in het Slingelandziekenhuis te werken. Een verhuizing volgt via Hoog-Keppel naar Doetinchem waar hij nu dus al 22 woont en werkt. In die tijd is er veel veranderd. Werden er in de begintijd 1000 hartinfarcten per jaar behandeld, inmiddels zijn dat er 2600 per jaar. Ook alle andere behandelingen zijn meer dan verdubbeld. Na een hectische tijd in de maatschap rond de eeuwwisseling is alles nu in een veel rustiger vaarwater gekomen en hebben de 6 cardiologen nu ook de rust om "zo gezond mogelijk oud te worden".

De 10 minuten vliegen voorbij en hoewel Henk zichtbaar nog veel langer zou willen praten over de mooie kanten van zijn vak sluit hij af met de opmerking dat de vele veranderingen in de organisatieontwikkeling hem de passie voor de cardiologie niet hebben ontnomen, maar hem toch ook wel een zekere afkeer hebben bezorgd van het vergadercircuit waarin hij tot zijn spijt soms noodgedwongen in terecht komt.

**HB**

---

## **COMMISSIES**

● **Activiteiten**

Hans de Vries, voorzitter

Peter Bob Peerenboom, vice-voorzitter

Herman van den Broek

Hans Kietselaer

Martin Liefrink

Jan Loggers

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Kees van Steenberg

● **Bulletin & ICT**

Theo Soontiëns, voorzitter

Kees van Steenberg, ICT officer

Han Meibergen, Smoelenboek

Henk Breuker

Henk Dijk

Henk Drost, Photo-officer

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & puzzle

Ruud Wink

● **Interservice**

Henk Breuker

Bert Lamers

● **Jeugd**

Henk Dijk, voorzitter

John Brands, vice-voorzitter

Chris Geurink

● **Jumelage**

Jan Kruit, voorzitter

Jan van Iersel, vice-voorzitter

Henk Drost

Gerard Hehenkamp

Han Meibergen

Marnix Jansen Venneboer

● **Kascontrole**

Gerard Roelofsen

Aart van Silfhout

● **Leden**

Koos Kuiper, voorzitter

Tom Jacobs

Bert Lamers

● **Milieu officer**

Hans Bruyn

Koos Kuiper

● **Tail Twisters**

Chris Geurink

Jan Jurriëns

● **Uitbreiding**

Henk Breuker

Henk Drost

Jan Kruit

● **We Serve**

Wim Fromme, voorzitter

Ruud Wink, vice-voorzitter

John Brands, manager projecten

Gerard Hehenkamp, secretaris

Jan van Iersel, 2<sup>e</sup> secretaris

Martin Liefrink

Jos Niesink

**AGENDA 2007-2008**

22 augustus 2007	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets	
5 september 2007	20.00 uur	Lezing Multiple Sclerose - Mw. Gasseling	
19 september 2007	18.00 uur	Tap Hap bij Fatima.	
28 september 2007	13.00 uur	Metzo Regatta	
3 oktober 2007	20.00 uur	Clubavond	
17 oktober 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Henk Drost	
3 november 2007	18.00 uur	Charternight Montferland	
7 november 2007	20.00 uur	Dhr. Kaiser	
21 november 2007	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van Toon Gasseling	
5 december 2007	20.00 uur	Surprise-avond	
13/15 december 2007		de ACF	
19 december 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Gerard Roelofsen	
12 januari 2008	14.00 uur	Nieuwjaarsreceptie	
30 januari 2008	18.00 uur	Taphap in eetcafé Het Borghuis	
6 februari 2008	20.00 uur	Clubavond	
20 februari 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van Martin Liefink	
5 maart 2008	20.00 uur	Vergadering; Jan van Iersel en Loek Peeters over hun ervaringen in Garissa Kenia.	
19 maart 2008	18.00 uur	Taphap; 10 minuten Bart Jaap P ter Gunne	
???	???	Interservice-activiteit	
2 april 2008	20.00 uur	Vergadering; Jos Tiemessen, Doc Stap Orion	
16 april 2008	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van Bert Lamers	
7 mei 2008	20.00 uur	Clubavond	
17 mei 2008	???	Uitstapje Dorsten; 10 jaar Jumelage	
21 mei 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van Theo Soontiëns	
4 juni 2008	20.00 uur	Vergadering; Bezoek aan het Openbaar Vervoer Museum in Doetinchem.	
18 juni 2008	18.00 uur	Tap Hap	
2 juli 2008	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons	